

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: OT/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618010187
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2018:8618010187.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudcom pre prípravné konanie JUDr. Matúšom Tarcalom v trestnej veci proti obžalovanému U. C. pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 29. novembra 2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

U. C., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom
T. B. XXX, okr. G.

sa uznáva za vinného, že

dňa 1.7.2018 asi o 22,15 hod. ako ne vodič viedol terénny motocykel nezistenej značky, bez evidenčného čísla, bez osvetlenia, po ul. Sovietskych hrdinov v areály nemocnice s poliklinikou smerom k ceste I/21, kde s motocyklom narazil so rampy a padol na zem, pričom pri následnej kontrole hliadkou OO PZ Svidník bolo zistené, že motocykel viedol s hladinou najmenej 0,71 mg/l etanolu vo vydychovanom vzduchu, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, d/, v nadväznosti na ustanovenie § 137 ods. 1, 2 písm. a/, c/, l/, m/, o/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov znení neskorších predpisov,

teda

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku

čím spáchal

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. d/, § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá v trvaní 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Svidník podal na tunajší súd dňa 03.07.2018 obžalobu č. P/211/18/7712-4 na obv. U. C. pre skutok kvalifikovaný ako prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 1.7.2018 asi o 22,15 hod. ako nevodič viedol terénny motocykel nezistenej značky, bez evidenčného čísla, bez osvetlenia, po ul. Sovietskych hrdinov v areály nemocnice s poliklinikou smerom k ceste I/21, kde s motocyklom narazil so rampy a padol na zem, pričom pri následnej kontrole hliadkou OO PZ Svidník bolo zistené, že motocykel viedol s hladinou najmenej 0,71 mg/l etanolu vo vydychovanom vzduchu, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, d/, v nadväznosti na ustanovenie § 137 ods. 1, 2 písm. a/, c/, l/, m/, o/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, znení neskorších predpisov.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný odmietol vypovedať, a tak súd na návrh prokurátora prečítal zápisnicu o jeho výpovedi z prípravného konania. Ďalej súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov Mgr. W. G., I.. C. N. a N. B., ako aj listinnými dôkazmi a to: záznamom o skutku, záznamom dopravnej nehody, zápisnicou o obhliadke miesta dopravnej nehody, záznamami o dychových skúškach, certifikátmi o overení, lekárskou správou, plánikmi s fotodokumentáciou, záznamom hliadky PZ, odpismi z registra trestov, výpismi z ÚEP MV SR, lustráciou v systéme AVÍZO, mapou a taktiež pripojenými spismi Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/144/2017 a 3Pr/23/2017.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné:

Obžalovaný poprel spáchanie trestného činu. Uviedol, že v predmetný večer išiel v čase okolo 20.00 hod. od svojej priateľky, u ktorej požil alkoholické nápoje, do areálu nemocnice, kde sa mal stretnúť s neznámym Rómom, ktorý chcel od neho kúpiť pokazenú motorku. Ďalej uviedol, že ho tam márne čakal 2 hodiny, a tak ho hľadal takým spôsobom, že tlačil motocykel a behal okolo neho, keďže bola zima, a tak narazil do železnej rampy a s motocyklom spadol. Následne podľa jeho výpovede mala dôjsť policajná hliadka, ktorá ho podrobila dychovej skúške, kde nafúkal, no poprel, že by mal naštartovaný motocykel, pretože ten bol podľa jeho vyjadrenia nepojazdný. Obžalovaný taktiež uviedol, že keď tlačil motocykel, prešla okolo neho motorka bez svetiel smerom od areálu nemocnice k predajni Billa.

Výpoveď obžalovaného ale vyvracajú a zo spáchania predmetného prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky obžalovaného usvedčujú iné dôkazy a to najmä výpovede svedkov I.. W. G., I.. C. N. a N. B..

Svedok I.. W. G. vypovedal, že telefonicky nahlásil na OOPZ skutočnosť, že niekto sa vozí na motorke po areáli nemocnice bez toho, aby videl osvetlenie a následne počul náraz do kovovej rampy, pričom hneď na to zvuk motorky stíchol. Potom videl, ako nejaká osoba telefónom svieti na motorku a keď k tej osobe prišla hliadka policajného zboru, pokračoval vo venčení psa a odišiel. Svedkovia I.. C. N. a N. B. (príslušníci PZ zasahujúci na mieste ako členovia vyslanej hliadky PZ) v podstate zhodne vypovedali, že po príchode na miesto činu uvideli obžalovaného pri motorke, ktorá bola pri rampe a videli, že obžalovaný je zranený na hrudi a na mieste sú stopy oleja a poškodenia motorky. Obaja sa podľa ich výpovedí osobne presvedčili, že agregát (motor) motocykla bol po ich príchode na miesto činu ešte teplý, čo nepochybne svedčí o tom, že motocykel bol v krátkom časovom úseku pred tým naštartovaný, resp. že motor bežal.

Svedok N. dokonca podľa svojej výpovede videl, ako sa obžalovaný snaží pedálom motocykel naštartovať, čo taktiež vyvracia tvrdenie obžalovaného, že motocykel mal byť nepojazdný (ak by vedel, že je nepojazdný, nesnažil by sa ho štartovať). Aj keď je pravdou, že svedok B. to nepotvrdil, ten ale riadil služobné vozidlo v čase príchodu na miesto činu a podľa vlastných slov sa venoval jeho riadeniu, pričom svedok N. mal lepší výhľad na miesto činu (to bolo v čase príchodu po pravej strane služobného vozidla zasahujúcej hliadky a teda na strane spolujazdca - svedka N.).

Súd tak neuveril obhajobe obžalovaného, podľa ktorej mal ísť do areálu nemocnice večer s nepojazdným motocyklom, aby ho predal neznámemu Rómovi a že len narazil do rampy tlačiac motocykel práve v momente, keď okolo prechádzal iný neosvetlený motocykel.

Obhajoba sa snažila spochybniť vierohodnosť svedka I. W. G. tým, že konštatovala, že ide o príslušníka policajného zboru (ďalej aj "PZ"), ktorý mal mať informácie o prejednávanej veci, potom tým, že vo svojej výpovedi svedok nespomenul, že pred nahlásením veci stálej službe PZ najskôr volal členovi zasahujúcej hliadky na mobil ako aj tým, že z fotografie predloženej obhajobou zabezpečenej prostredníctvom internetovej služby streetview nie je pre stromy vidieť k obchodnému domu Billa.

Svedok I. W. G. k informáciám o prejednávanej veci uviedol len toľko, že vedel, že obžalovaný má byť riešený v superrýchlom konaní, pretože nafúkal, poprel ale akúkoľvek vedomosť o skutkových okolnostiach veci, čo je v zhode s výpoveďami svedkov I. C. N. a N. B., ktorí popreli, že by sa so svedkom G. o tejto veci bavili. Podľa názoru súdu len strohé zachytenie informácie o tom, v akej veci (za aký trestný čin) má byť obžalovaný trestne stíhaný, resp. o tom, že má ísť či už bol vo veci vypovedať, nemôže vylučovať prípustnosť výsluchu takéhoto svedka o informáciách, ktoré osobne videl, počul alebo inak vnímal svojimi zmyslami. V opačnom prípade (ak by sa súd stotožnil s názorom obhajoby) by nakoniec nebolo možné vykonať výsluch žiadneho svedka na hlavnom pojednávaní, pretože každý svedok si pred vstupom do pojednávacej miestnosti môže v zozname pojednávaných vecí zverejnených pri dverách pojednávacej miestnosti pozrieť, aká vec bude prejednávaná. U. svedok už v prípravnom konaní musí byť upovedomený v akej veci ide vypovedať, pretože inak by ani nemohol riadne uplatniť svoje prípadné právo odmietnuť vypovedať.

Skutočnosť, či svedok najprv oznamoval predmetné skutočnosti členovi hliadky PZ a až následne stálej službe a že to vo svojej výpovedi neuviedol, taktiež nie je skutočnosťou, pre ktorú by bolo potrebné jeho výpoveď považovať za nevierohodnú. Nešlo o okolnosť dôležitú pre trestné konanie, keďže hliadka PZ bola privolaná na základe telefonátu svedka G. stálej službe (čo potvrdil tak svedok G. ako aj svedok N., ktorý mal svedka G. odkázať na stálu službu), ktorú by svedok G. musel považovať za potrebné spomenúť (nakoniec sa na túto skutočnosť ani žiadna zo strán svedka pri jeho výsluchu nepýtala).

Pokiaľ sa obhajoba snažila dôveryhodnosť svedka G. spochybniť fotografiou, podľa ktorej nie je pre stromy vidieť k obchodnému domu Billa, tak svedok G. nevypovedal, že by mal niečo vidieť pri obchodnom dome Billa. Svedok vypovedal, že počul (nie videl) zvuk motorky, ktorý stíchol hneď ako počul náraz ako aj to, že v tom čase bolo v meste ticho a že k záveru, že sa tam v tom čase iný motocykel nepohyboval, dospel na základe sluchového vnímania, keď uviedol, že ak by tam bol iný motocykel, počul by ho. Svedok vypovedal, že videl smerom k parkovisku pred OD Billa, čo nie je vylúčené z jeho výpovede, kedy na mape vyznačil bod, kde sa v tom čase nachádzal. Z vyznačeného bodu a nakoniec aj z miesta na fotografii predloženej obhajobou je viditeľné parkovisko pred OD Billa (na fotografii predloženej obhajobou je zreteľne vidieť billboardy ako aj motorové vozidlá na parkovisku), pričom tento výhľad mohol byť ešte zreteľnejší pri nočnom osvetlení v čase skutku. Nakoniec z fotografie predloženej obhajobou je zrejmé, že tá bola vyhotovená v apríli 2012, teda viac ako 6 rokov pred skutkom a nemusí odzrkadľovať stav porastov v čase skutku. Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj z dôvodu, že to žiadna zo strán nenavrhol, súd nepovažoval za potrebné preverovať túto skutočnosť ďalším dokazovaním. Ak obhajoba poukázala na rozpory vo výpovedi svedka ohľadom času, kedy mal volať policajnú hliadku, tak svedok vypovedal na hlavnom pojednávaní po vyše 3 mesiacoch od predmetnej udalosti, a tak drobné rozdiely pri opise udalostí, ktoré trvali len niekoľko minút alebo dokonca sekúnd (telefonát), nepreukazujú to, že by svedok nevypovedal pravdivo.

Obhajoba taktiež poukázala na to, že ak by obžalovaný skutočne na motorke jazdil, musel by ísť rýchlosťou, pri ktorej by po náraze do rampy v tme bez svetiel a pod vplyvom alkoholu, musel utpieť vážnejšie zranenia ako utpel, že musel byť otrasený a že podľa lekárskej správy k zraneniam mohlo dôjsť tak, ako to uviedol obžalovaný. S týmto tvrdením sa ale súd nestotožnil. Nie je ojedinelé, že obeť aj podstatne vážnejších dopravných nehôd neutrpia absolútne žiadne (prípadne aj menej vážne) zranenia, pričom pre naplnenie objektívnej stránky prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky sa nevyžaduje, aby páchatel riadil motocykel určitou (minimálnou) rýchlosťou, pretože už aj pri zdanlivo malej rýchlosti (vzhľadom na hmotnosť a aj od nej sa odvíjajúcu hybnosť motocykla) je páchatel spôsobilý ohroziť život alebo zdravie ľudí či spôsobiť značnú škodu na majetku. Nie je pritom vylúčené ani to, že by sa obžalovaný, ktorý nebol vážne zranený, po náraze dokázal pomerne rýchlo postaviť.

Obhajoba taktiež konštatovala, že svedkovia (príslušníci PZ) si vzájomne odporujú vo výpovediach ohľadom toho, ako malo dôjsť k overeniu teploty motora. Súd ale údajný rozpor v ich výpovediach nezistil. Obaja (svedok B. ako aj svedok N.) vypovedali, že osobne overili priložením ruky k motoru, že motor bol teplý, pričom je irelevantné, ktorý z nich priložil ruku k motoru bližšie a ktorý ju mal priloženú ďalej. Rozhodujúce je, že obaja zhodne vypovedali, že sa osobne presvedčili o tom, že motor bol teplý, čo dokazuje, že bol v krátkej dobe pred tým naštartovaný. Že bol naštartovaný v čase nárazu preukazuje výpoveď svedka G., že hneď po náraze motorka stíchla, čo jednoznačne vyvracia aj verziu obžalovaného, že presne v tom istom čase, ako narazil do rampy, prechádzal okolo iný neosvetlený motocykel.

Zo záznamov o dychochých skúškach súd zistil, že obžalovaný vykonal prvú dychovú skúšku dňa 01.07.2018 v čase o 22.24 hod. s výsledkom 0,71 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu (ďalej len "mg/l"), v čase o 22.44 hod. s výsledkom 0,81 mg/l a v čase o 23.41 hod. s výsledkom 0,70 mg/l. Podľa certifikátov o overení mali v tom čase použité analyzátory dychu platný certifikát.

Hladina 0,71 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu predstavuje po prepočte 1,48 promile, čo prekračuje hranicu určujúcu spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky (tá je stanovená na úroveň 1 promile). Obžalovaný tak ako trestne zodpovedný páchatel' spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, pretože vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Obžalovaný pritom konal v priamom úmysle, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone ohroziť záujem chránený Trestným zákonom (obžalovaný vedel, že požil alkoholické nápoje a že ak bude v takom stave viesť motorové vozidlo - motocykel, dopustí sa trestného činu).

Preto súd uznal obžalovaného vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Trest

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatela, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil 1 poľahčujúcu okolnosť a to tú, že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, pričom táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú spôsobilosť (§ 36 písm. d/ Tr. zákona). Obžalovaný mal v čase spáchania skutku 20 rokov, pričom už samotný charakter skutku svedčí o akejsi mladíckej nerozvážnosti a nedostatočnom uvedomovaní si závažnosti svojho konania a rizík s ním spojených. Žiadnu priťažujúcu okolnosť súd u obžalovaného nezistil, pretože aj napriek tomu, že v minulosti bol 2x odsúdený za úmyselné trestné činy, pri odsúdení rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/97/2013 sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený a na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/144/2017 súd prihliadal ako na okolnosť podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona, pre ktorú súd ukladá obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, a preto na ňu nemohol prihliadať aj ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona.

Vzhľadom na okolnosti prípadu ako aj osobu obžalovaného súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody nepodmienečne. Obžalovaný spáchal ďalší úmyselný trestný čin v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia za iný úmyselný trestný čin (zločin) a to bezohľadným konaním (jazdil na motocykli v noci po areáli resp. v blízkosti nemocnice bez akejkoľvek úcty k pacientom vyžadujúcim pokoj), nevedomujúc si závažnosť možných následkov (neosvetlený v noci, navyše pod vplyvom alkoholu mohol ublížiť komukoľvek, kto by sa v tom čase nachádzal v dráhe jeho jazdy) a to ani po spáchaní skutku, keďže svoju vinu popiera a neprejavil žiadnu ľútosť. Obžalovaný si musel byť vedomý toho, že mu plynie skúšobná doba podmiennečného odsúdenia a že musí viesť riadny život, pretože mu hrozí rozhodnutie o neosvedčení sa a o nariadení výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov, o to viac, že obžalovaný sa zúčastňoval probačných stretnutí v rámci uloženého probačného dohľadu. Aj napriek tomu sa obžalovaný dopustil ďalšieho úmyselného trestného

činu, čo svedčí o tom, že len samotná hrozba trestu odňatia slobody u neho nevedla k náprave, ku ktorej môže viesť podľa názoru súdu len výkon trestu odňatia slobody.

Za primeraný trest odňatia slobody súd považoval trest vo výmere 2 mesiacov. Táto doba je dostatočná na to, aby si obžalovaný uvedomil protiprávnosť svojho konania, zažil, čo je to výkon trestu odňatia slobody a čo mu (aj vo väčšom rozsahu) hrozí, ak bude v budúcnosti opätovne páchať trestnú činnosť. Aj keď je pravdou, že ohľadom prvého odsúdenia sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, na toto odsúdenie je možné prihliadať pri hodnotení osoby páchatel'a a v tom smere je nutné konštatovať, že obžalovaný aj napriek pomerne mladému veku 20 rokov je už tretíkrát odsúdený za úmyselný trestný čin. Výkon trestu odňatia slobody hoci aj v krátkom trvaní u obžalovaného môže v tomto prípade naplniť okrem represívnej aj svoju výchovnú a preventívnu (do budúca odstrašujúcu) funkciu viac ako iný druh trestu. Výkon trestu odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov súčasne zásadným spôsobom nezasiahne do budovania citových väzieb s jeho maloletým synom, naopak, ak výkon trestu naplní svoj účel, predíde sa tým prípadnému dlhšiemu odlúčeniu, ak by obžalovaný v budúcnosti páchal ďalšiu trestnú činnosť, za ktorú by bol odsúdený.

Obžalovaný nebol ešte nikdy vo výkone trestu odňatia slobody, a preto ho súd v súlade s § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá v trvaní 1 rok v súlade s návrhom prokurátora, pretože obžalovaný sa trestného činu dopustil v súvislosti s touto činnosťou.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Svidník.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Rozsudok možno napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.